

AVUI

4 de novembre del 1988

23

L'òpera entra novament al Liceu

Inici de la temporada amb les polèmiques reformes

Montserrat Minobis

El pròxim dilluns dia 7 de novembre, el Liceu obrirà les portes a la nova temporada liceística de la qual ja us avançarem la programació fins al mes de desembre en aquestes mateixes pàgines.

Arrodonint el que vam dir aleshores, podem afegir que la temporada d'aquest any ha estat qualificada pels —diguem-ne *experts*— de les més interessants d'aquests últims anys i, per tant, queda assegurat —almenys en un bon principi— l'èxit i les expectatives creades a l'entorn d'alguns dels seus muntatges. Però d'això ja en parlarem més endavant i quan en sigui l'ocasió. El que ens interessa destacar és l'inici de la temporada, que comença amb l'obra *Don Carlo* de Verdi, i que una de les seves representacions, com ja també us vam avançar, serà protagonitzada pels guanyadors del concurs de cant F. Viñes d'aquest any. És la polèmica sorgida arran de la presentació del pla de reformes que el Liceu espera i necessita amb urgència.

El projecte de remodelació, que ha estat encarregat a l'arquitecte Ignasi Solà de Morales, preveu, entre altres coses, l'ampliació de l'escenari, l'aplicació de la més moderna tecnologia, nous sistemes de seguretat i l'ampliació i renovació del teatre perquè el públic el trobi confortable. De la mateixa manera que seran remodelats i ampliats els serveis d'oficines i administració, una indispensable també per al bon funcionament del Liceu. Fins aquí em sembla que totes aquelles persones que coneixen i estimen el Liceu estaran d'acord amb aquest plantejament global del projecte de remodelatge, que, segons el senyor Josep M. Busquets, gerent del Consorci, és totalment imprescindible donada la trajectòria del Liceu, la seva projecció i l'actual programació.

En l'avantprojecte de l'arquitecte Solà de Morales està previst respectar les parts *nobles* del Gran Teatre i l'aforament, que és ara mateix de 2.600 seients. Tampoc serà canviada l'entrada principal, l'escalinata i naturalment el Saló dels Miralls. Igualment seran conservats els espais reservats al Conservatori i al Cercle del Liceu, aquest recinte que guarda entre les seves parets unes petites joies pictòriques de l'artista Casas i que ben poques vegades ens és donat de poder contemplar (tot sigui dit de passada i com a recordatori).

Aquest estudi fet preveu així mateix l'ampliació de l'entrada del carrer Sant Pau. I dues novetats importants a destacar-ne és la construcció o instal·lació d'una enorme torre sobre l'escenari —que s'il·luminarà— i quatre sales noves destinades al cor, al grup de dansa, a l'orquestra i als artistes; sales que serviran específicament per als assajos. Però a més a més de tot això, i aquí rau una de les grans novetats d'aquest avantprojecte, es disposarà d'una gran sala ubicada sota la resta de plantes —és a dir, un subsòl, per entendre'ns— a la qual es podrà accedir o arribar des

AVUI

de qualsevol pis i amb entrada independent des del carrer. Aquesta immensa sala serà la zona de descans i passeig del públic i hi haurà ubicats el bar i restaurant, botigues de música, és clar! i una oficina d'informació i futures reserves per als espectacles de tot el món.

Ara el Consorci del Gran Teatre del Liceu de Barcelona està estudiant aquest avantprojecte per prendre una decisió. Segons el seu redactor, la reforma podria ser feta en dues fases; la primera per al 1992 i la segona per al 1996.

Fins ara tot el que queda explicat no dona ni una pista referent al títol d'aquestes ratlles; és a dir, sobre la polèmica. Però hi és en el fons, ja que tot això comporta i significa la requalificació i expropiació de finques de la Rambla i dels carrers Unió i Sant Pau, ocupades majoritàriament per comerços de llarga i antiga tradició i en algun cas fins i tot tant o més antics que el mateix Liceu. Sembla que les finques que s'han d'expropiar per aquesta ampliació o remodelatge són sis de la Rambla, quatre del carrer de la Unió i dues del carrer Sant Pau. De tota manera, cal que l'Ajuntament faci una modificació del PERI, és a dir, del pla especial de reforma del Raval, que qualifica aquestes finques d'històriques. I aquí rau la polèmica: des de començaments de la temporada els veïns no hi estan d'acord.

Per aquest motiu han adreçat una carta a l'alcalde de la ciutat a través de la qual s'oposen al pla d'expropiacions i a les reformes del Liceu, ja que això els suposa indemnitzacions que, segons ells, no són les adequades i a més són insuficients. També han remarcat que no estan disposats a abandonar allò que ha estat —per a molts d'ells— la seva vida.

Com assenyalava abans, el remodelatge i ampliació del Liceu és del tot necessari i imprescindible donada la trajectòria artística del Liceu. La temporada rera temporada augmenta en qualitat i quantitat. I més encara si tenim en compte que la competència que farà el Real de Madrid al Liceu serà molt forta d'aquí a un temps; teatre en el qual s'estan fent tota una sèrie d'importants reformes, amb fortes despeses econòmiques per tal que arribi a ser un març idoni per a una temporada estable d'òpera.

El xoc d'interessos, doncs, és inevitable quan es tracta d'ampliar i reformar indrets, com en aquest cas el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, ubicat en una zona de la ciutat summament congestionada per la *densitat humana*, afegida a aquella que tradicionalment i des de sempre hi ha viscut i hi ha treballat.

La feina de l'Ajuntament de Barcelona i de la resta d'institucions és que una cosa no n'espatlli una altra.

Mentre arriba no la reforma i el remodelatge del Liceu, i l'acord amb els veïns, comença, però, la temporada operística del Liceu. Benvinguda sigui!